

EUROPOS PARLAMENTAS

2009–2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0121/2014

17.2.2014

PRANEŠIMAS

dėl atokiausių regionų galimybių gerinimo kuriant ES struktūrinių fondų ir kitų Europos Sąjungos programų sąveiką
(2013/2178(INI))

Regioninės plėtros komitetas

Pranešėjas: Younous Omarjee

PR_INI

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	16
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	19

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl atokiausių regionų galimybių gerinimo kuriant ES struktūrinių fondų ir kitų Europos Sąjungos programų sąveiką (2013/2178(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 349 ir 355 straipsnius, kuriame pripažįstamas išskirtinis atokiausių regionų statusas ir kuriame numatyta priimti konkrečias priemones, kuriomis naudojantis būtų galima visiškai įgyvendinti Sutarties ir bendrą politiką,
- atsižvelgdamas į SESV 107 straipsnio 3 dalies a punktą dėl šiems regionams teikiamos valstybės pagalbos schemas,
- atsižvelgdamas į SESV 174 straipsnį ir paskesnius straipsnius, kuriuose nurodomas ekonominės, socialinės bei teritorinės sanglaudos tikslas ir nustatomos struktūrinės finansinės priemonės šiam tikslui įgyvendinti,
- atsižvelgdamas į Europos Komisijos komunikatus dėl atokiausių regionų, ypač į 2008 m. spalio 17 d. komunikatą „Atokiausi regionai – Europos turtas“ (COM(2008) 0642),
- atsižvelgdamas savo rezoliucijas dėl atokiausių regionų, ypač į savo 2008 m. gegužės 20 d. rezoliuciją „Atokiausiems regionams skirta strategija: rezultatai ir perspektyvos“¹,
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Regionai 2020 m. Būsimų iššūkių ES regionams vertinimas“ (SEC(2008)2868),
- atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 7 d. Reunjono saloje vykusios konferencijos „Europos Sąjunga ir jos užjūrio šalys ir teritorijos. Kovos su klimato kaita ir biologinės įvairovės nykimu strategijos“ pranešimą, taip pat atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 25 d. Europos Sąjungos Tarybos išvadas dėl Sąjungos biologinės įvairovės veiksmų plano įgyvendinimo laikotarpio vidurio vertinimo ir dėl Sąjungos strategijos dėl invazinių svetimų rūšių kūrimo,
- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 14 d. bendrą atokiausių regionų memorandumą „Atokiausi regionai 2020 m.“,
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 6 d. bendrą sistemą, kurią atokiausiems regionams atstovaujančių Europos Parlamento narių konferencija pateikė Europos Komisijos pirmininkui José Manueliui Durão Barroso,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 7 d. Ispanijos, Prancūzijos, Portugalijos ir atokiausių regionų bendrą memorandumą „Atnaujinta atokiausiems regionams skirtos Europos strategijos vizija“,
- atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 28 d. bendrą atokiausių regionų nuomonę dėl penktosios

---

¹ OL C 279 E, 2009 11 19, p. 12.

ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaitos,

- atsižvelgdamas į Europos Komisijos nario M. Barnier 2011 m. spalio 12 d. ataskaitą „Atokiausi Europos regionai ir bendroji rinka: ES įtaka pasaulyje“, kurią pateikė Pedro Solbes Mira,
  - atsižvelgdamas į savo 2012 m. balandžio 18 d. rezoliuciją dėl sanglaudos politikos vaidmens atokiausiuose Europos Sąjungos regionuose atsižvelgiant į strategiją „Europa 2020“¹,
  - atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 20 d. Komisijos komunikatą „Partnerystė su atokiausiais Europos Sąjungos regionais siekiant pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo“ (COM(2012) 0287),
  - atsižvelgdamas į EP nario Serge'o Letchimy pranešimą Prancūzijos Ministrui Pirmininkui „Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnis. Nukrypimas nuo taisyklių įgyvendinant bendrą atokiausių regionų vystymo projektą“,
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos atokiausių regionų pirmininkų sueigos konferencijos bendrą indėlį ir techninius bei politinius dokumentus, ypač į 2013 m. spalio 17–18 d. Europos Sąjungos atokiausių regionų pirmininkų sueigos XIX konferencijos galutinę deklaraciją,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą (A7-0000/2014),
- A. kadangi atokiausių regionų pranašumai, ištekliai ir potencialas, kuriuos Europos Komisija pripažino savo 2008 m. strategijoje ir savo 2012 m. komunikate, apima pagrindines Europos Sąjungos sritis mokslinių tyrimų, inovacijų ir augimo srityse ir kadangi jie yra nepakankamai remiami ir finansuojami iš ES fondų ir programų;
- B. kadangi atokiausi regionai – tai salynai, salos ir Amazonės miškų apsupti regionai, kuriems būdingi bendri specifiniai suvaržymai, kurie juos skiria nuo kitų išskirtinių geografinių padėčių Sąjungoje (nuo salų regionų, kalnų regionų ir retai apgyvendintų vietovių);
- C. kadangi, atsižvelgiant į Sąjungos tikslus, nustatytus siekiant įgyvendinti augimo strategiją „Europa 2020“, strategiją „Horizontas 2020“, strategiją „Energetika 2020“, programą LIFE+ ir programą „Natura 2000“, transeuropinius telekomunikacijų, transporto ir energetikos tinklus, atokiausi regionai laikomi pažangiais regionais, kurie gali reikšmingai prisidėti prie šių uždavinių įgyvendinimo;
- D. kadangi dėl to svarbu skatinti ilgalaikes investicijas ir remti atokiausių regionų gebėjimus daryti pažangą siekiant tvaraus ekonomikos ir socialinio augimo, taip pat siekti, kad kuo daugiau Sąjungos strategijų būtų įgyvendintos;
- E. kadangi, siekiant įgyvendinti šias strategijas, struktūriniai fondai ir Europos investicijų

---

¹ OL C 258 E, 2013 9 7, p. 1.

fondas, skirti atokiausiems regionams, turi būti pritaikomi ar papildomi, kad atokiausi regionai pagal savo potencialą ir atsižvelgiant į jų siekius galėtų dalyvauti sprendžiant pagrindinius Europos Sąjungos uždavinius;

- F. kadangi šiuo metu patiriama ekonomikos ir socialinė krizė daro labai neigiamą poveikį Europos Sąjungos atokiausiems regionams, ypač konkurencingumo ir užimtumo srityse, taip pat kadangi siekiant patenkinti ekonomikos augimo poreikį ir spręsti nedarbo problemą, reikia rasti skubius ir tinkamus sprendimus per ateinantį finansavimo ir programavimo laikotarpį;
- G. kadangi 349 straipsniu taip pat reikia remtis kaip teisiniu pagrindu, kuris leistų taikant konkrečias priemones padėti atokiausiems regionams rasti tinkamą vietą Sąjungos programose, kurios gali padėti konkrečiai plėtoti jų pripažintą potencialą;
- H. kadangi atokiausi regionai gali tapti bandomosiomis ir pavyzdinėmis teritorijomis, naudingomis visai Sąjungai įvairiose srityse, pavyzdžiui, biologinės įvairovės, aplinkosaugos, prisitaikymo prie klimato kaitos ir jos sušvelninimo, ekstremalių klimato reiškinių valdymo ir stebėjimo, mokslinių tyrimų, inovacijų, kosmoso, orlaivių ir erdvėlaivių, vandenynų, mėlynojo augimo, jūrų erdvės planavimo ir jūrų valdymo, seismologijos, vulkanologijos, naujų ligų, atsinaujinančiosios energijos, transporto, telekomunikacijų, galimybių teikti skubią humanitarinę pagalbą trečiojoje šalyje, taip pat kultūros srityse;
- I. kadangi atokiausi regionai yra išsidėstę Karibų jūros, Indijos vandenyno ir Atlanto vandenyno baseinuose ir jie Europos Sąjungai suteikia svarbiausio pasaulyje jūrų sektoriaus veikėjo statusą, kadangi geografinis išsidėstymas prisideda prie ES pasaulinio aspekto įtvirtinimo ir kadangi jiems būdingi išskirtiniai gamtos, jūros ir žuvų išteklių, sudarantys daugiau nei 50 proc. pasaulio biologinės įvairovės;
- J. kadangi atokiausi regionai išsiskiria savo unikalumu ir sudaro visumą Europos Sąjungoje ir už jos ribų, kadangi Europos Komisija turėtų juos skatinti ir remti, ypač įgyvendinant bendrą politiką;
- K. kadangi siekiant kuo geriau panaudoti atokiausių regionų potencialą reikia skatinti kuo geresnę visų Sąjungos priemonių, fondų ir programų sąveiką;

Naujos atokiausių regionų perspektyvos

1. yra įsitikinęs, kad atokiausių regionų potencialas, pranašumai, išteklių ir patirtis yra papildoma galimybė Sąjungai ir valstybėms narėms įveikti sunkumus, su kuriais jos susiduria globalizacijos, inovacinių pajėgumų, augimo, socialinės sanglaudos, demografinio spaudimo, klimato kaitos, didelės gaivalinių nelaimių keliamos rizikos prevencijos, energetikos, tvaraus gamtos išteklių valdymo ir biologinės įvairovės išsaugojimo srityse;
2. yra įsitikinęs, kad atokiausiems regionams sudarius geresnes sąlygas naudotis įvairiais Sąjungos fondais, trumpuoju ir ilguoju laikotarpiu būtų suteikiama nauda visai Sąjungai; apgailestauja dėl ES lygmeniu remiamos tendencijos beveik visus atokiausių regionų

vystymosi projektus finansuoti pagal sanglaudos politiką;

3. remia Europos Komisijos pastangas įgyvendinti politiką, kuria siekiama stiprinti atokiausių regionų autonomiją, ekonominę konsolidaciją ir kurti daugiau tvarių darbo vietų pasinaudojant jų pranašumais ir praktinėmis bei inovacinėmis priemonėmis pagal SESV 349 straipsnį, taip pat *ad hoc* priemonėmis, visų pirma energetikos, transporto ir IRT srityse, skirtomis kiekvienam fondui ir programai, susijusiai su tikslais, kuriuos įgyvendinant atokiausių regionų pranašumai gali duoti naudos tvariam jų vystymuisi;
4. taip pat pabrėžia, kad atokiausiems regionams svarbu, kad ES politika, be kitų priemonių, specialiomis mokesstinėmis ir muitinės priemonėmis prisidėtų prie atokiausių regionų ekonominio pagrindo tobulinimo ir įvairinimo ir prie darbo vietų kūrimo;
5. mano, kad SESV 349 straipsnyje nustatytas tinkamas teisinis pagrindas, kuriuo remiantis galima priimti atokiausiems regionams skirtas konkrečias priemones, tačiau apgailestauja, kad šia Sutarties nuostata, kurioje numatyta galimybė sukurti konkrečią atokiausių regionų statusui pritaikytą sistemą, naudojamosi retai;
6. ragina Komisiją sukurti kontaktinę grupę, kuri apjungtų atitinkamus Europos Komisijos narius, įvairių tarnybų darbo grupę, kuri koordinuoja politiką, susijusią su atokiausiais regionais, ir atokiausiuose regionuose išrinktu Europos Parlamento narius, kad apžvelgtų numatytas ir įgyvendinamas atokiausiems regionams skirtas programas;
7. pabrėžia, kad dėl to, jog atokiausi regionai yra nutolę nuo Europos žemyno, jie padeda skleisti Europos Sąjungos, kuri vis labiau suvokia savo pasaulinį aspektą ir savo vaidmenį nuolat besikeičiančiame pasaulyje, įtaką pasaulyje;
8. primygtinai siūlo, atsižvelgiant į atokiausių regionų ypatumus ir į 349 straipsnį, kuriame numatyta galimybė priimti specialias priemones, skirti ypatingą dėmesį atokiausiems regionams, susidūrusiems su gaivalinėmis nelaimėmis, taip pat primena, kad svarbu koordinuoti Europos Sąjungos struktūrinių fondų ir solidarumo fondų veiklą;
9. ragina, kad investicijos į visuotinės ekonominės svarbos paslaugas informacinių ryšių ir technologijų, transporto, vandens ir energetikos srityse šiuose regionuose taptų prioritetais ir ragina valstybės pagalbą atokiausiems regionams teikti pagal darnesnę sistemą, kad būtų siekiama strategijos „Europa 2020“ tikslų;
10. yra įsitikinęs, kad tarp suvokimo, kokį vaidmenį ES gali atlikti pasaulio mastu, ir tarp atokiausiems regionams skiriamo dėmesio yra glaudus ryšys; yra įsitikinęs, kad Sąjunga ir valstybės narės nepakankamai įvertina pasirinktų strateginių investicijų atokiausiuose regionuose svarbą bei jų reikšmę ateičiai ir kad tokia padėtis rodo, jog ES skirai per mažai dėmesio savo pačios pasauliniam ir tarptautiniam aspektui; mano, kad siekiant skatinti atokiausių regionų bendradarbiavimą pasaulio mastu svarbiausia stiprinti priemonių ir programų sąveiką;
11. primena, kad norint skatinti sąveikos tarp struktūrinių fondų ir kitų Sąjungos programų kūrimą itin svarbu atsižvelgti į makroregioninę perspektyvą ir parengti makroregionams, kurie apima atokiausius regionus, skirtas strategijas pasinaudojant šių regionų ypatumais

ir ištekliais;

12. ragina nacionalinės ir regionų valdžios institucijas pasinaudoti kelis fondus apimančiu požiūriu ir, jeigu įmanoma, kuo veiksmingiau įgyvendinti struktūrinių fondų ir kitų Europos Sąjungos programų finansinių priemonių sąveiką;
13. ragina Komisiją parengti išsamesnę ES strategiją, skirtą atokiausiems regionams, kuria būtų padedama šiems regionams išnaudoti savo pranašumus, taip pat atsižvelgti į struktūrines nuolatinės kliūtis; todėl ragina Komisiją imtis veiksmų pagal atokiausių regionų pasiūlymus, visų pirma pateiktus jų veiksmų planuose;

Sąveika su programa „Horizontas 2020“

14. mano, kad atokiausi regionai turi potencialo būti mokslinių tyrimų ir technologijų priedėlyje srityse, kurios nustatytos programos „Horizontas 2020“ tiksluose, pavyzdžiui, kosmoso, orlaivių ir erdvėlaivių, biotechnologijų, pavojingų gamtos reiškinių stebėjimo, jūrų mokslinių tyrimų, biologinės įvairovės, atsinaujinančiosios energijos, sveikatos priežiūros, prisitaikymo prie klimato kaitos ir pažangaus transporto srityse;
15. primena, kad 2014–2020 m. sanglaudos politikos tikslas, be kita ko, yra stiprinti mokslinius tyrimus, technologinę plėtrą ir inovacijas;
16. apgailestauja, kad atokiausi regionai dėl to, kad jų projektai dėl šių regionų ypatumų labai sunkiai atitinka reikalavimus, kad gautų Bendrijos finansavimą, nepakankamai pasinaudojo mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bendrąja programa 2007–2013 m. laikotarpiu, – jie mažai dalyvavo ir negavo iš jos daug naudos, taip pat atokiausi regionai neaktyviai dalyvavo ES mokslinių tyrimų tinklų veikloje; todėl ragina Komisiją imtis veiksmų siekiant remti mokslinius tyrimus atokiausiuose regionuose ir skatinti, kad susidarytų kritinė masė;
17. mano, kad pasitelkiant vien tik ERPF atokiausi regionai negali įgyvendinti sanglaudos politikos ir strategijos „Europa 2020“ bei strategijos „Horizontas 2020“ tikslų, todėl mano, kad Komisija turėtų pritaikyti ir užtikrinti galimybes atokiausiems regionams dalyvauti programoje „Horizontas 2020“, t. y. sukurti specialias programas, kurios padėtų atokiausiems regionams dalyvauti ES ir tarptautiniuose mokslinių tyrimų ir inovacijų tinkluose; todėl primena, kad strategijos „Horizontas 2020“ skiltyje, kurioje kalbama apie programą „Dalyvių skaičiaus didinimas ir pažangos sklaida“, pabrėžiama, kad Sąjungos inovacijų diegimo rezultatų suvestinėje nustatyta, jog esama didelio atotrūkio tarp mokslinių tyrimų ir inovacijų diegimo rezultatų ir konkrečių priemonių, skirtų gerinti pažangos sklaidą ir didinti dalyvių skaičių valstybėse narėse ir regionuose, kurie atsilieka mokslinių tyrimų ir inovacijų srityje;
18. pasisako už tai, kad reikia padidinti atokiausių regionų universitetų svarbą ir juos struktūriškai plėtoti siekiant geresnės sąveikos su programa „Horizontas 2020“, kad atokiausių regionų universitetai, mokslinių tyrimų centrai, mokslininkai ir studentai garsėtų ir ES, ir tarptautiniu mastu; primena, kad programos, kuriomis skatinamas studentų, dėstytojų ir universitetų darbuotojų tarpuniversitetinis judumas, atokiausiuose regionuose labai nukenčia dėl papildomų išlaidų, susijusių su tuo, kad šie regionai yra

atskirti ir nutolę nuo žemyno;

19. primena, kad mokslinių tyrimų ir inovacijų programos turi būti pakankamai lanksčios norint jas pritaikyti prie naujų žinių ribų ir iššūkių, kaip antai jūrų gelmės, turinčios didelį potencialą;
20. atkreipia dėmesį į didėjantį ekonominį interesą, kurį kelia atokiausių regionų dideli jūrų gelmių turtai ir didžiulis biogenetikos, mineralų ir biotechnologijų potencialas šiose srityse, taip pat į tai, kad svarbu į tai atsižvelgti įgyvendinant naują atokiausiems regionams skirtą Europos strategiją, siekiant užtikrinti, kad būtų vystoma žinių ekonomika, grindžiama jūros ištekliais ir didelę pridėtinę vertę turinčios ekonominės veiklos kūrimu medicinos, farmacijos, energijos ir kt. srityse;

Sąveika su vidaus rinka

21. ragina Komisiją semtis įkvėpimo iš įvairių P. Solbeso Miros pranešimo išvadų, siekiant stiprinti atokiausių regionų įtrauktį į vidaus rinką ir skatinti jų vystymąsi;
22. pabrėžia, kad konkurencija atokiausiuose regionuose pasireiškia kitaip, nei kituose ES regionuose, nes šiuose regionuose daugelyje visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančių sektorių, kurių veikla nėra patraukli privatiems investuotojams, laisvas rinkos veikimas yra neįmanomas; pabrėžia, kad kokybiškų gaminių konkurencingomis kainomis pasiūla atokiausiuose regionuose galima tik tuo atveju, jeigu valstybė moka tinkamas kompensacijas ir kad būtina, kad Komisija skubiai įvertintų, kaip šios paslaugos teikiamos atokiausiuose regionuose, siekiant, kad Sąjungos teisės aktai būtų lankstesni ir labiau pritaikyti prie tikrovės;
23. ragina Komisiją geriau užtikrinti, kad būtų laikomasi nuostatų, susijusių su konkurencija, siekiant išvengti monopolijų ir neteisėtų susitarimų atokiausiuose regionuose;
24. ragina Komisiją paskelbti vadovą, skirtą mažosioms ir vidutinėms įmonėms atokiausiuose regionuose ir jų indėliui vidaus rinkoje, atsižvelgiant į įvairias programas ir ES fondus, veikiančius atokiausiuose regionuose;
25. ragina Komisiją atkreipti dėmesį į papildomas išlaidas ir brangaus gyvenimo atokiausiuose regionuose problemą ir į jas atsižvelgti formuojant ES politiką;

Sąveika su programa LIFE+ ir strategija „Energetika 2020“

26. mano, kad atokiausių regionų galimybės biologinės įvairovės valdymo, apsaugos ir atkūrimo srityse, taip pat prisitaikymo prie klimato kaitos ir atsinaujinančiosios energijos vystymo srityse gali būti padidintos kartu suteikiant galimybę Sąjungai siekti jos tikslų kuriant sanglaudos politikos, programos LIFE+ ir strategijos „Energetika 2020“ sąveiką ir skiriant tam papildomą finansavimą;
27. pažymi, kad programa LIFE+ 2014–2020 m. laikotarpiui siekiama prisidėti prie novatoriškų projektų, skirtų aplinkos apsaugai ir kovai su klimato kaita, finansavimo; pabrėžia, kad svarbu skatinti sąveiką su penktuoju ir šeštuoju sanglaudos politikos 2014–2020 m. tikslais, nes šiuo požiūriu būtina stiprinti atokiausių regionų dalyvavimą

programoje LIFE+;

28. apgailestauja, kad, neatsižvelgiant į Europos Parlamento nuomonę ir 2009 m. birželio 25 d. Tarybos išvadas, parengiamieji veiksmai BEST nebuvo paversti tikra programa, skirta atokiausiems regionams bei užjūrio šalims ir teritorijoms;
29. apgailestauja, kad Prancūzijos atokiausiuose regionuose saugotinos buveinės ir gyvūnų bei augalų rūšys nebuvo įtrauktos į Direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos I priedą, todėl dabar neįmanoma šios direktyvos taikyti Prancūzijos atokiausiuose regionuose ir jie negali dalyvauti tinklo „Natura 2000“ veikloje ir programose;
30. ragina Komisiją parengti tinklo „Natura 2000“ programą, skirtą konkrečiai atokiausiems regionams, remiantis SESV 349 straipsniu;
31. ragina Komisiją, remiantis gerais pavyzdžiais ir kai kurių atokiausių regionų atsinaujinančiosios energijos srityje pasiektų rezultatų, skatinti įgyvendinti priemones, kuriomis būtų siekiama užtikrinti energetinę nepriklausomybę ir įgyvendinti strategijos „Energetika 2020“ tikslus, ir primena Komisijai apie jos pasiūlymą sukurti konkrečią programą, kuria būtų siekiama mažinti išlaidas, susijusias su teikimu, infrastruktūromis ir atokiausiuose regionuose teikiamomis paslaugomis, siekiant skatinti įgyvendinti atsinaujinančiosios energijos politiką remiantis programa POSEI, kad būtų sukurta kuo geresnė sąveika su kitomis Sąjungos veiksmų kryptimis;
32. atkreipia dėmesį į tai, kad reikia skatinti veiklą, kuria siekiama išnaudoti dėl nuotolio ir geografinės atskirties nuo iškastinio kuro labai priklausomų salų galimybes atsinaujinančiosios energijos srityje, ir mano, kad reiktų atsižvelgti į būtinybę įtraukti į Europos energetikos politiką priemones, kurios suteiktų galimybę tinkamai spręsti dėl izoliuotų energetikos sistemų kylančias problemas;

Sąveika su ES jaunimo programomis

33. pabrėžia, kad aštuntasis, devintasis ir dešimtas naujos sanglaudos politikos tikslai yra užimtumas, socialinė sanglauda, kova su skurdu, švietimas, mokymas ir profesinis mokymas;
34. pabrėžia, kad iš visų ES regionų atokiausiuose regionuose yra vieni didžiausių nedarbo, ypač jaunimo nedarbo, rodiklių; tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad taikant bendrą finansavimą sunku panaudoti fondų lėšas, skirtas Jaunimo garantijų iniciatyvos programai; be to, apgailestauja, kad užimtumo ir socialinių inovacijų programose nėra specialių nuostatų, skirtų atokiausiems regionams, ir primena, kad atokiausi regionai patyrė sunkumų bandydami pasinaudoti programos PROGRESS teikiamomis galimybėmis; prašo, kad būtų parengta socialinė kryptis įgyvendinant bandomąjį skubų kovos su nedarbu atokiausiuose regionuose planą; prašo, kad Komisijoje būtų sukurtos specialios veiklos grupės jaunimo užimtumo klausimais, kurios įgyvendintų Jaunimo garantijų iniciatyvą ir mobilizuotų ESF ir Jaunimo užimtumo iniciatyvą (JUI) programos lėšas;
35. ragina EIB įtraukti atokiausius regionus į savo iniciatyvą „Darbo vietos jaunimui“ ir į savo programą „Investavimas į gebėjimus“;

36. nerimauja dėl to, kad dėl didelio nedarbo atokiausius regionus palieka patyrę specialistai ir siūlomų mokymų nepakanka, o kvalifikuota darbo jėga yra būtina siekiant tvaraus augimo, ypač šiuose regionuose tradicinėse arba įprastose srityse, tačiau taip pat siekiant skatinti naujos veiklos vystymąsi ir atremti konkurenciją pasaulio mastu;
37. pažymi, kad nauja programa „Erasmus“ siekiama kurti žinių visuomenę; pabrėžia, kad, norint įgyvendinti strategiją „Europa 2020“, kurioje žinios yra pagrindinis ES ekonomikos veiksnys, būtina šį tikslą pasiekti; todėl būtina sukurti geresnę programos „Erasmus“ ir ESF sąveiką atokiausiuose regionuose, taip siekiant išnaudoti žmogiškuosius išteklius ir formuoti įgūdžius vietos lygmeniu, nes tai yra galingas augimo veiksnys;
38. pritaria tam, kad reikia plėtoti atokiausių regionų universitetų pajėgumus ir kurti naujus kompetencijos centrus, kad atokiausių regionų universitetai būtų patrauklesni ir garsėtų Europoje; pritaria tam, kad reikia plėtoti universitetų partnerystę, taip pat ir kuriant partnerystės ryšius su trečiųjų šalių, su kuriomis atokiausi regionai palaiko ypatingus santykius, universitetais; taip pat prašo, kad pagal programas „Erasmus+“ ir „Eures“ būtų apmokamos didelės transporto išlaidos, susidaranti dėl didelio nuotolio, kad atokiausiuose regionuose studijuojantys studentai galėtų gauti naudos iš ES studijų mainų programų, o atokiausių regionų universitetai galėtų bandyti gauti daugiau naudos iš programos „Erasmus Mundus“, kurioje dalyvauja valstybės narės ir kitos pasaulio šalys;

Sąveika su transeuropiniais tinklais (transporto, telekomunikacijų, energetikos)

39. primena N. Teixeiros pranešimą dėl sanglaudos politikos vaidmens atokiausiuose Europos Sąjungos regionuose atsižvelgiant į strategiją „Europa 2020“ (2011/2195(INI)), kuriame Komisija raginama energetikos, transporto ir informacinių bei ryšių technologijų srityse remiantis POSEI kurti specialią programą, būtent sukurti konkrečią paramos atokiausių regionų transportui sistemą, kuri būtų visų pirma skirta viešajam transportui ir jūrų transporto tarp salų plėtojimui;
40. pabrėžia, kad atokiausiuose regionuose reikia plėtoti transeuropinių tinklų, Europos infrastruktūros tinklų priemonės, programų „Civitas“, „Horizontas 2020“ bei ERPF ir sanglaudos fondų investicijų, skirtų transportui, telekomunikacijoms ir energijai, sąveiką;
41. primena, kad susisiekimas atlieka esminį vaidmenį atokiausių regionų vystymosi srityje, todėl dažniausiai sukuriamos sudėtingos vidaus ir išorės jūrų ir oro transporto sistemos, dėl kurių judumas ir susisiekimas atokiausiuose regionuose yra sudėtingas, tačiau jie neturi alternatyvų oro ar jūrų transportui, be to, šie regionai susiduria su didėjančių transporto kainų problema, kuri turi neigiamą poveikį ekonomikos ir socialinei sritims;
42. palankiai vertina Komisijos siekį atokiausius regionus integruoti į transeuropinius tinklus, tačiau apgailestauja, kad dauguma šių regionų yra atskirti nuo prioritetinių infrastruktūros koridorių, todėl jiems neskiriamas EITP finansavimas; ragina Komisiją atsižvelgti į šią atskirtį įgyvendinant atokiausiems regionams skirtą strategiją ir, siekiant pašalinti su atokiausių regionų izoliavimu ir nutolimu susijusias kliūtis, užtikrinti investicijas į transportą; ragina Komisiją sukurti konkrečiai atokiausiems regionams skirtą sektoriinę sistemą, siekiant pagerinti susisiekimą su atokiausiais regionais ir jų sujungimą su Europos žemynu;

43. apgailestauja, kad jūrų greitkelių projektų įgyvendinimas nedaug pajudėjo į priekį, nes pirmenybė teikiama trumpų atstumų keliams, o atokiausi regionai neįtraukiami – taip jie diskriminuojami; ragina Komisiją naujai pažvelgti į šią atskirtį įgyvendinant atokiausiems regionams skirtą strategiją;
44. pabrėžia, kad reikia persvarstyti valstybės pagalbos teikimo schemą, taikomą jūrų transportui, kad transporto jungtims tarp atokiausių regionų ir trečiųjų šalių būtų skiriama viešoji parama;
45. primygtinai teigia, kad būtina pakoreguoti regioninių oro uostų klasifikaciją, nes atokiausių regionų atveju negalima apsiriboti tik keleivių srautų ir pelno klausimais;
46. mano, kad, atsižvelgiant į skaitmeninės ekonomikos vaidmenį, skaitmeninės atskirties tarp atokiausių regionų ir Europos problema yra kliūtis, trukdanti atokiausių regionų vystymuisi ir konkurencingumui; pažymi, kad, vėluojant informacinių ir ryšių technologijų (IRT) plėtrai atokiausiuose regionuose, šie regionai tampa nutolę ne tik geografiškai, bet ir skaitmeninių technologijų atžvilgiu; siūlo aktyviau vystyti IRT plečiant ir atnaujinant tinklus, kuriant sąveiką su ERPF ir sudarant geresnes sąlygas šiems projektams gauti finansavimą iš EIB, be to, primygtinai teigia, kad būtina šiems regionams suteikti prioritetines galimybes naudotis programomis GMES ir GALILEO;

Sąveika su Sąjungos jūrų politika (BŽP, EJŖŽF)

47. primena, kad atokiausi regionai suteikia Europos Sąjungai labai svarbaus pasaulio jūrų sektoriaus veikėjo statusą;
48. ragina Komisiją labiau atsižvelgti į jos pasaulinį jūrų aspektą, į riziką visai Sąjungai, susijusią su jūra, vandenynais ir mėlynuoju augimu, į atokiausių regionų strateginę poziciją, į vaidmenį, kurį jie gali atlikti tausaus naudojimosi jūromis, vandenynais ir pakrantės zonomis srityje, pasaulio jūrų valdymo srityje ir žinių ekonomikos, paremtos žiniomis apie jūrą, vystymo srityje;
49. konstatuoja, kad nesama pakankamos sąveikos tarp sanglaudos politikos ir BŽP, kurią įgyvendinant dar nepakankamai atsižvelgiama į šių regionų padėtį, ir primygtinai teigia, kad svarbu ir toliau programą POSEI taikyti žuvininkystės srityje, ir siūlo plėtoti mokslinius tyrimus ir inovacijas jūrų ekonomikos srityje, nes jie yra galimo augimo veiksnys;
50. pabrėžia, kad atokiausi regionai yra priklausomi nuo žuvų išteklių, randamų jų išskirtinėse ekonominėse zonose, kurios yra itin pažeidžiamos biologiniu ir ekologiniu požiūriu, todėl reikia tinkamai ir veiksmingai saugoti jų išskirtines ekonomines zonas, itin pažeidžiamas vertinant biologinio ir ekologinio pobūdžių aspektais, visų pirma sudarant jiems išskirtines sąlygas naudotis vietos laivynais, kuriuose naudojami aplinkai žalos nedarantys žvejybos įrankiai; pabrėžia, kad jose reikia užtikrinti darnų ir tvarų šių išteklių naudojimą, kartu išsaugant žuvininkystės veiklą; ragina ateityje į derybas dėl Sąjungos žvejybos susitarimų įtraukti atokiausių regionų veikėjus ir šiuos susitarimus rengti atsižvelgiant į vietos gyventojų interesus ilguoju laikotarpiu, taip pat ragina į poveikio vertinimus visada įtraukti atokiausiems regionams skirtą skirsnį;

51. apgailestauja dėl to, kad žuvininkystei skirta programa POSEI, kuria sukuriama tam tikrų žuvininkystės produktų papildomų realizavimo išlaidų, susidarančių dėl šių regionų padėties, kompensavimo sistema, neseniai buvo sujungta su Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondu (EJRŽF), todėl tai nebėra atskiras reglamentas, skirtas konkrečiai tik šiems regionams, ir taip sumažinama pozityviosios diskriminacijos svarba, kuri SESV 349 straipsniu pripažinta kaip atokiausių regionų teisė;
52. apgailestauja, kad pagal naują BŽP kai kuriems atokiausiems regionams dėl jų padėties nesuteikiama parama laivynui atnaujinti;

Sąveika su bendra žemės ūkio politika

53. pažymi, kad žemės ūkis yra dinamiškas sektorius, kuriame sukuriama darbo vietų ir kuris dalyvauja plėtojant veiklą, sukuriančią didelę pridėtinę vertę; tačiau primena žemės ūkio atokiausiuose regionuose ypatumus, pavyzdžiui, ūkių mažumą ar ribotą rinką, kurie daro didelį poveikį šiai veiklai; primena, kad trečiasis naujos sanglaudos politikos tikslas yra stiprinti MVĮ žemės ūkio sektoriuje;
54. teigia, kad žemės ūkis atokiausiuose regionuose susiduria su įvairinimo ir konkurencijos uždaviniais, taip pat su naujais iššūkiais, susijusiais su globalizacija, rinkų liberalizavimu, apsirūpinimo maistu saugumu ir tvariu vystymusi;
55. pabrėžia, kad būtina išsaugoti programą POSEI, kuri įrodė savo naudą ir kuri yra pritaikyta atokiausiems regionams, tačiau jai nuolat trūksta finansavimo ir šią problemą būtina spręsti kuo skubiau; todėl pabrėžia, kad reikia programai POSEI suteikti reikalingas priemones siekiant atokiausių regionų gamintojams padėti įveikti keliuose sektoriuose numatyto liberalizavimo, susijusio su ES politika ir tarptautinių susitarimų sudarymu pieno, cukraus, romo, mėsos, bananų ir kt. sektoriuose, padarinius; taip pat pabrėžia, kad visa atokiausių regionų žemės ūkio gamyba yra svarbi ekonominiu, socialiniu ir aplinkosaugos aspektais, ir mano, kad turi būti išsaugota savita ir nepriklausoma programų POSEI sistema;
56. ragina kurti sanglaudos politikos ir EŽŪFKP sąveiką, siekiant užtikrinti tvarų vandens išteklių valdymą modernizuojant ir plečiant drėkinimo sistemas, planuojant teritorijas, rengiant mokymus ir kuriant tvarų ir turistų vertinamą žemės ūkį ir kaimo bendruomenes;
57. ragina Komisiją skatinti vietos produkcijos gamybą ir vietos prekybą, t. y. siekti, kad kokybiški vietos produktai pakeistų importuotus produktus;
58. remia saugoma kilmės vietos nuoroda (SKVN, AOC) ir vietos ženklų kūrimą atokiausiuose regionuose ir ragina įgyvendinti jų populiarinimo politiką, atitinkančią atokiausių regionų poreikius ir poreikį apsaugoti saugomas geografines nuorodas;

Sąveika su Sąjungos išorės politika

59. apgailestauja, kad nuolat stokojama ES fondų, EPF, ERPF ir Europos teritorinis bendradarbiavimo (angl. ETC) sąsajos, ypač vykdant tarpvalstybinio bendradarbiavimo projektus, nors ši sąsaja būtina siekiant įgyvendinti šių fondų tikslus; šiuo atžvilgiu primena, kad reikia užtikrinti, kad EPF ir ERPF programavimo tvarka būtų suderinama;

60. ragina Komisiją skatinti ES valstybes nares, atokiausius regionus, užjūrio šalis ir teritorijas (UŠT) ir AKR valstybes tartis ir stiprinti dialogą siekiant gerinti atokiausių regionų integraciją į jų geografinius baseinus; šiuo tikslu pabrėžia, kad Sąjungos delegacijos turi aktyviau atlikti svarbiausią vaidmenį siekiant palengvinti įvairių programavimo veikėjų dialogą atokiausiuose regionuose, UŠT ir AKR valstybėse;
61. ragina Komisiją labiau atsižvelgti į atokiausių regionų geostrateginę padėtį, nes jie yra netoli daugelio kitų žemynų;
62. ragina Komisiją baigti rengti Platesnės kaimynystės veiksmų planą, kurį ji rengia nuo 1999 m., ir nustatyti, kokios kliūtys trukdo atokiausius regionus integruoti į atitinkamus geografinius baseinus bei pasiūlyti sprendimus, kurie padėtų tai padaryti; šiuo atžvilgiu primena apie išskirtinius istorinius ir kultūrinius kiekvieno atokiausio regiono ryšius su kai kuriomis trečiosiomis šalimis, taip pat apie galimą ekonominių, prekybos ir bendradarbiavimo su keliais pasaulio regionais santykių vystymąsi;
63. prašo Komisijos geriau atsižvelgti į susitarimų, sudarytų su trečiosiomis šalimis, poveikį atokiausių regionų ekonomikai, t. y. reikalauti nuolat atlikti išankstinį poveikio vertinimą siekiant prirėkus nustatyti, koks poveikis daromas vadinamųjų pažeidžiamų produktų apsaugai, taip pat į poveikį tinkamos kompensacijos už tam tikriems sektoriams padarytą žalą skyrimui; taip pat ragina sukurti šių regionų regioninių valdžios institucijų konsultavimosi mechanizmą; rekomenduoja Komisijai numatyti šiuo metu taikomų tarptautinių susitarimų periodinius tyrimus, kuriuos atliekant būtų įvertintas atokiausių regionų rinkų pažeidžiamumas ir į jį atsižvelgta;
64. apgailestauja, kad sudarant susitarimus su Lotynų Amerikos ir AKR valstybėmis neatsižvelgta į atokiausių regionų interesus ir prieš derybas dėl šių susitarimų nebuvo atlikta šių susitarimų poveikio vertinimo;
65. ragina Komisiją nuolat derėtis, kad į visus prekybos susitarimus su AKR šalimis, kurios yra atokiausių regionų kaimynės, būtų įtraukiamas konkretus skirsnis dėl atokiausių regionų ir AKR šalių rinkos kūrimo, siekiant geriau integruoti atokiausius regionus į jų geografinę aplinką;
66. primena, kad atokiausi regionai gali būti labai naudingi Sąjungai jai plėtojant ir naudojant savo pajėgumus teikiant humanitarinę pagalbą ištikus gaivalinėms nelaimėms; todėl ragina įsteigti Europos civilinės saugos pajėgas;

Sąveika su kovos su skurdu ir socialine atskirtimi programomis

67. pabrėžia pagrindines problemas, visų pirma susijusias su socialine atskirtimi, su kuriomis susiduria atokiausi regionai; primena, kad devintasis naujos sanglaudos politikos tikslas yra skatinti socialinę įtrauktį, kovoti su skurdu ir visų formų diskriminacija, taip pat primena, kad ERPF kaip investicijų prioritetą numatyta parama labiausiai skurstantiems gyventojams;
68. palankiai vertina tai, kad įsteigtas Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondas, nes jis yra ypač naudingas atokiausiems regionams;

69. pažymi, kad kai kuriuose atokiausiuose regionuose yra didelis būsto poreikis, nes kai kuriose jų teritorijose demografinis augimas yra gana didelis; ragina įgyvendinti socialiniam būstui skirtą investicijų sistemą, taip pat sukurti konkrečias nuostatas, pagal kurias būtų galima teikti pagalbą, kuria būtų remiamos investicijos į socialinį būstą, ir kurios nebūtų laikomos valstybės pagalba; pažymi, kad kai kuriuose atokiausiuose regionuose vis labiau susiduriama su dykumėjimo problema, dėl kurios nyksta šioms vietovėms būdingos buveinės, todėl reikia kovoti su šiuo reiškiniu naudojantis miestų regeneracijai skirta pagalba ir skatinant ekonominę veiklą, pritaikytą prie įvairių vietovių, siekiant išlaikyti vietos gyventojus;

Sąveika su programa COSME ir su Europos mikrofinansų priemone „Progress“

70. pažymi, kad kai kuriuose atokiausiuose regionuose vyrauja stipri konkurencija pramonės srityje, visų pirma dėl pigios darbo jėgos ir žaliavų gausos kaimyninėse šalyse; primena, kad trečiasis ir aštuntasis 2014–2020 m. sanglaudos politikos tikslai yra stiprinti MVI konkurencingumą ir skatinti tvarių ir kokybiškų darbo vietų kūrimą;
71. teigia, kad nors atokiausiuose regionuose nepaisant krizės steigiama daug naujų labai mažų įmonių ir MVI, jos susiduria su didelėmis galimybės gauti finansavimą problemomis, todėl iškyla pavojus jų vystymuisi ir ilgaamžiškumui;
72. todėl palankiai vertina būsimos programos COSME tikslus, nes ji skirta remti ES MVI, visų pirma joms susiduriant su problemomis dėl finansavimo ir užkariaujant naujas rinkas; palankiai vertina tai, kad plėtojama Europos mikrofinansų priemonė „Progress“; ragina Komisiją užtikrinti šių programų įgyvendinimą atokiausiuose regionuose ir palankiai vertina galimybę užmegzti dialogą su EIB ir Europos investicijų fondu dėl galimybės padėti sudaryti geresnes sąlygas atokiausių regionų MVI gauti finansavimą, siekiant kurti vietinius investicijų fondus kiekviename atokiausiame regione ir kurti regionines rizikos kapitalo rinkas;
73. pabrėžia, kad reikia kiekvieno atokiausio regiono ekonominį vystymąsi pritaikyti prie jo potencialo; pavyzdžiui, pažymi, kad nepakankami atliekų tvarkymo pajėgumai rodo, kad šioje srityje galima daryti pažangą ir užimtumo, ir aplinkosaugos srityse;
74. palankiai vertina tai, kad neseniai pradėtos viešos konsultacijos tema „MVI skirtas žaliasis veiksmų planas“; todėl ragina Komisiją į savo būsimas išvadas įtraukti MVI ir atokiausių regionų problemas ir kompetenciją šioje srityje;
75. pabrėžia, kad turizmas yra vienas pagrindinių atokiausių regionų ekonomikos variklių; todėl mano, kad būtina plėsti ir atnaujinti viešbučių tinklus atokiausiuose regionuose naudojantis bendra ERPF ir programos COSME parama, norint skatinti tvaraus turizmo atokiausiuose regionuose įvairinimą ir pasiūlos vystymą;
76. siūlo supaprastinti vizų politiką ne tik Sąjungos valstybėms narėms, tačiau ir kai kurioms trečiosioms šalims, siekiant sudaryti geresnes sąlygas turizmui ir skatinti plėtoti turizmą, kai keliaujama į kelias vietas – į atokiausius regionus ir kaimynines šalis;

Sąveika su programa „Kūrybiška Europa“

77. pažymi, kad kai kurie atokiausi regionai išsiskiria ryškia kultūrų įvairove ir kad atokiausių regionų kultūros lopšys turi turėti galimybę papildyti Europos kultūros lopšį ir atvirkščiai; ragina Europos Komisiją suteikti galimybę atokiausių regionų projektams dalyvauti programoje „Kūrybiška Europa“;
78. ragina Komisiją nustatyti atokiausių regionų kultūros paveldo turtinimo ir populiarinimo strategiją, įkvėptą programos „Euromed Heritage IV“;
79. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

AIŠKINAMOJI DALIS

Iki šiol Europos Sąjungą ir atokiausius regionus vienijo pagrindinės ir svarbiausios ES solidarumo politikos įgyvendinimo reikalai, kai naudojamos sanglaudos politikos ir paramos žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriams priemonės.

Šiuo pranešimu siekiama pasiūlyti žengti toliau, nei leido iki šiol sukurtos ir jau baigiančios išsivėpti vizijos, būtent taikyti kitokį metodą, kad investavimo atokiausiuose regionuose politika apimtų naujas sritis ir būtų sudaromos galimybės jas tvariai plėtoti. Tai turėtų mus priversti neapriboti atokiausių regionų tik regionine ir žemės ūkio politika ir turėtų juos įtraukti į visas ES politikos rūšis ir jiems suteikti kuo daugiau naudos.

Europos Sąjungos parama šiems atokiausiems regionams yra ne tik ES solidarumo išraiška, tai yra parama, kuria siekiama naudoti visai Europos Sąjungai įgyvendinant jos pačios tikslus augimo, žinomumo pasaulyje ir dalyvavimo sprendžiant svarbias planetos problemas srityse. Europos Sąjunga, siekdama savo tikslų, susijusių su dialogu su AKR valstybėmis užmezgimu, kova su klimato kaita, biologinės įvairovės apsauga, koralinių rifų apsauga, sveikatos priežiūra, regioninių kalbų išsaugojimu, kultūrų įvairove, yra daug stipresnė jų siekdama kartu su atokiausiais regionais. O Ispanijos, Portugalijos ir Prancūzijos užjūrio regionai iš tikrųjų apima atviros ir pasaulį, vandenynus, mokslinius tyrimus, aplinką, tobulumą vertinančios Sąjungos iššūkius ir ambicijas.

Investuoti į atokiausius regionus ir suvokti jų indėlį bei vietą – tai investuoti į Europos Sąjungos tapsmą lydere atremiant pasaulio iššūkius. Kadangi šiuo metu Europos Sąjunga išgyvena krizę, išreiškiamas nerimas dėl jos atsiskyrimo ir uždarumo pasauliui, todėl būtina plėsti savo mąstymą už nerimo dėl kainos ribų siekiant, kad užjūrio regionai svariai prisidėtų prie Europos žemyno ambicijų įgyvendinimo. Tai yra kelias, kuriuo dabar turėtų žengti Komisija ir Europos Sąjunga, atsikračiusi visų su skurdu susijusių vizijų.

Tačiau būtina pabrėžti, kad atokiausius regionus pernelyg dažnai pamiršta tie, kurie dirba Europos Sąjungai ir kurie turi jai atstovauti. Europos Komisijos ir su ja susijusių agentūrų interneto svetainėse dažnai galima aptikti žemėlapių, kuriuose atokiausi regionai nėra pažymėti, taip pat techninio pobūdžio dokumentų apie regionus, kuriuos sudaro trečiosios šalys, pavyzdžiui, Karibų, Lotynų Amerikos, Indijos vandenyno, Šiaurės Vakarų Afrikos valstybės, kuriuose net neminima, kad tai yra Europos Sąjungos atokiausi regionai. Taip pat pernelyg dažnai atokiausi regionai yra atskiriami nuo didžiųjų projektų, kurie turėtų Sąjungą struktūriškai ir materialiai suvienyti su visomis jos dalimis. Pernelyg dažnai Europos Sąjunga atokiausius regionus, kurie yra geografiškai nutolę nuo žemyno, laiko nutolusiais visomis prasmėmis.

Jeigu Europos Sąjunga nori būti integraciniu projektu, atokiausi regionai nebegali būti atskirti ir laikomi nepajėgiais kurti Europos Sąjungos rytojų.

Nors patiems atokiausiems regionams jų nutolimas yra trūkumas, vertinant iš Sąjungos perspektyvos – priešingai, tai yra pranašumas.

SESV 349 straipsnyje pripažįstamos problemos, su kuriomis susiduria atokiausi regionai, ir

šių regionų išskirtinumas, nes jų problemos ir išskirtinumas tikrai egzistuoja, jie yra apčiuopiami ir realūs. Specifinis ir pritaikytas elgesys, taikomas atokiausiems regionams, nereiškia, kad jiems daroma ypatinga paslauga, tai yra integraciniai veiksmai, kuriais siekiama išlaikyti visišką atokiausių regionų integracijos į Sąjungą pusiausvyrą. Jeigu būtų bandoma integruoti atokiausius regionus nesistengiant jiems pritaikyti tam tikrų aspektų, laikui bėgant būtų dar labiau pabrėžiamas jų nepajėgumas, atsirandantis dėl to, kad jie yra nutolę nuo Europos žemyno. Tai galiausiai reikštų jų atskirtį nuo Europos Sąjungos. Jeigu Europos užjūrio regionai yra nutolę nuo žemyno, Europos žemynas taip pat tampa nutolęs nuo Europos užjūrio regionų.

Šis didžiulis mąstymo pokytis turi būti įgyvendinamas nuo 2014 m. Tai reiškia, kad reikia ne tik palankiai vertinti ir pripažinti Sąjungos užjūrio regionų pranašumus, bet ir konkrečiai juos išnaudoti, nes jie taip pat prisideda prie Sąjungos virsmo, apimančio jų pačių vizijas ir esmines užjūrio regionų vystymosi perspektyvas. Iš to kyla ES užjūrio regionų koncepcija, pagal kurią atokiausi regionai ir UŠT laikomi tos pačios tikrovės veikėjais.

Įgyvendinant programą „Horizontas 2020“, strategiją „Energetika 2020“, programas LIFE+ ir „Erasmus“, transeuropinius energetikos, transporto ir telekomunikacijų tinklus nebegalima nutolusių užjūrio regionų atskirti nuo prioritetų ir tikslų. Visos šios strategijos ir priemonės turi padėti atokiausiems regionams integruotis į ES erdvę, taip pat reikia numatyti, kad atokiausių regionų potencialas gali reikšmingai padėti Europos Sąjungai siekti nustatytų tikslų. Pastaraisiais metais į tai neatsižvelgė nei Europos Komisija, nei Europos Sąjunga, todėl šiuo aspektu yra didelė spraga, kurią reikia panaikinti ir pasitelkti vaizduotę siekiant pakeisti šią padėtį.

Įgyvendinant bendrą žemės ūkio politiką, bendrą žuvininkystės politiką, vidaus rinką ir nustatant jų veikimo taisykles, ateityje reikės siekti tam tikrų naujų aspektų ir įgyvendinti esamus aspektus, kad būtų geriau atsižvelgiama į atokiausių regionų geografinį, ekonominį ir klimato išskirtinumą. Antraip nei BŽŪP, nei BŽP, nei vidaus rinka nebus pajėgios tvariai ir darniai integruoti atokiausių regionų į Europos Sąjungą.

Įgyvendinant Sąjungos prekybos, išorės ir vystymosi politiką nebegalima užjūrio regionų laikyti mažiau svarbiais Sąjungai. Užjūrio regionai yra Sąjungos tąsa pasaulyje, todėl jų ekonominiai interesai negali nuolat tarnauti žemyno naudai, kuri yra ne tik egoistiška, bet ir labai trumparegiška geostateginiu ir geografiniu bei ekonominiu aspektais, nes į atokiausius regionus neatsižvelgiama ir jie nėra integruojami. Tačiau tarp suvokimo, kokį vaidmenį ES gali atlikti pasaulio mastu, ir tarp atokiausiems regionams ir UŠT skiriamo Sąjungos dėmesio yra glaudus ryšys. Akivaizdi Sąjungos užmarštis savo atokiausių regionų ir UŠT atžvilgiu įgyvendinant didžiąją dalį išorės politikos (prekybos, jūrų, diplomatinės ir vystymosi) aiškiai rodo, kad Sąjunga nepakankamai investuoja į savo pačios pasaulinio ir tarptautinio masto įtvirtinimą.

Taigi kuriant ir įgyvendinant sąveiką tarp atokiausiems regionams skirtų Sąjungos struktūrinių fondų ir kitų fondų, strategijų ir politikos sričių galima pasiekti šiuos bendrus Sąjungos ir atokiausių regionų tikslus. Taip pat kuriamomis programomis ir *ad hoc* priemonėmis galima padėti atokiausiems regionams rasti savo nišą ir mastą Europos Sąjungoje, padėti jiems būti drašiams ir atviriems pasauliui bei suvokti savo geografinę

padėtį, istoriją, augimo ir įtakos veiksnius, siekiant atremti šiuos naujus iššūkius.

Visiems suderinus bendrą strateginį požiūrį, taikytiną atokiausiems regionams, svarbu teikti pirmenybę pragmatiniam požiūriui, pagal kurį įgyvendinant visas Sąjungos politikos sistemas apribojimai ir kliūtys būtų pašalinti ir visos durys atvertos siekiant, kad atokiausi regionai visiškai dalyvautų šiame vyksme.

Mes jau turime ne tik ginti ES atokiausius regionus, bet ir juos raginti bei skatinti.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	11.2.2014
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 31 -: 2 0: 4
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Francesca Barracciu, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, Nikos Chrysogelos, Ryszard Czarnecki, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Markus Pieper, Ovidiu Ioan Silaghi, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Justina Vitkauskaitė Bernard, Kerstin Westphal, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Martina Anderson, Karin Kadenbach, Evgeni Kirilov, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Ivana Maletić